

Regulament BNR nr. 2/2016 privind operațiunile de transfer credit și debitare directă – MO nr. 0668 din 31 august 2016

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prezentul regulament stabilește cerințele minime obligatorii pentru operațiunile de plată de tip transfer credit și debitare directă denumite în lei, decontate prin intermediul sistemelor de plăți de mare valoare, executate pe teritoriul României între și în cadrul prestatorilor de servicii de plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) prezentul regulament nu se aplică operațiunilor de plată între diferite unități ale Trezoreriei Statului.

Articolul 2

(1) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. angajament privind debitarea directă - acordul încheiat între beneficiar și instituția beneficiarului, care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 5 alin (3) și care cuprinde responsabilitățile beneficiarului cu privire la obligațiile care îi revin, precum și acceptul instituției beneficiarului referitor la efectuarea de către beneficiar a operațiunilor de debitare directă;

2. executare a plății - ansamblu de proceduri utilizate de către o instituție în scopul finalizării plății inițiate printr-un ordin de plată de transfer credit sau de debitare directă;

3. instituție - oricare dintre prestatorii de servicii de plată, care execută ordine de plată de transfer credit și de debitare directă, așa cum sunt prevăzuți la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

4. instituția beneficiarului - instituția care recepționează un ordin de plată de debitare directă și respectiv de transfer credit, în scopul punerii la dispoziția beneficiarului a sumei de bani prevăzute în respectivul ordin de plată;

5. instituția plătitorului - instituția la care plătitorul are deschis contul de plăți care urmează a fi debitat cu suma prevăzută în ordinul de plată de debitare directă sau de transfer credit;

6. operațiune de debitare directă - acțiune inițiată de un beneficiar în vederea debitării contului de plăți al unui plătitor deschis la instituția plătitorului, conform mandatului dat de plătitor;

7. operațiune de transfer credit - acțiune inițiată de plătitor, care presupune debitarea contului de plăți al plătitorului, deschis la instituția plătitorului, în scopul transferării de fonduri în contul de plăți al unui beneficiar;

8. mandat de debitare directă - acord de voință transmis în scris ori prin mijloace electronice, semnat sau a cărui autenticitate a fost verificată prin aplicarea unei proceduri de securitate, prin care un plătitor acordă o autorizare singulară sau permanentă, dar revocabilă în vederea debitării contului său de plăți;

9. procedură de securitate - o procedură stabilită prin convenție între plătitor și instituția plătitorului, respectiv între beneficiar și instituția beneficiarului în scopul:

a) de a determina dacă un ordin de transfer credit sau de debitare directă, o modificare sau o revocare a acestuia provine de la plătitor, respectiv de la beneficiar;

b) de a detecta erorile în transmiterea sau în conținutul ordinului de transfer credit sau de debitare directă ori a comunicării de modificare sau revocare a acestuia;

c) de a determina dacă un mandat de debitare directă, o modificare sau o revocare a acestuia provine de la plătitor.

(2) În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile: ordin de plată, beneficiar al plății, cod unic de identificare, cont de plăți, plătitor au înțelesul prevăzut la art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul II

Dispoziții privind plățile prin transfer credit

Articolul 3

(1) Un ordin de plată de tip transfer credit trebuie să includă cel puțin următoarele elemente obligatorii:

a) identificarea ca ordin de plată de transfer credit;

b) identificarea plătitorului, prin nume/denumire și cod unic de identificare a contului de plăți al acestuia deschis la instituția plătitorului;

c) identificarea beneficiarului, prin nume/denumire și cod unic de identificare a contului de plăți al acestuia deschis la instituția beneficiarului;

d) suma de plată și moneda în care aceasta este denominată;

e) elementul sau elementele care să permită verificarea autenticității ordinului de transfer credit stabilit(e) de către instituția plătitorului, conform procedurii definite la art. 2 alin. (1) pct. 9.

(2) În plus față de mențiunile prevăzute la alin. (1) instituția plătitorului va putea conveni cu plătitorul ca acesta să furnizeze, după caz, și elemente suplimentare, cum ar fi, spre exemplu, dar fără a se limita la:

a) exprimarea în litere a sumei prevăzute în ordinul de plată de transfer credit;

b) data începerii executării ordinului de plată de transfer credit;

c) detalii privind conținutul economic al operațiunii care a determinat inițierea ordinului de plată de transfer credit.

(3) În cazul plăților efectuate în relația cu Trezoreria Statului, ordinul de plată de transfer credit va conține în plus următoarele elemente obligatorii:

a) codul de identificare fiscală al beneficiarului (cod de înregistrare fiscală sau cod unic de înregistrare, CNP sau număr de identificare fiscală, după caz);

b) codul de identificare fiscală al plătitorului (cod de înregistrare fiscală sau cod unic de înregistrare, CNP sau număr de identificare fiscală, după caz);

c) numărul de evidență a plății, alocat de Agenția Națională de Administrare Fiscală, după caz;

d) numărul ordinului de plată de transfer credit inițiat de plătitor;

e) detalii privind conținutul economic al operațiunii;

f) data debitării contului de plăți al plătitorului de către instituția plătitorului (care se va completa de către instituția plătitorului).

Articolul 4

(1) În vederea executării unui ordin de plată de transfer credit, instituția beneficiarului va lua în considerare ca elemente unice de identificare a beneficiarului doar codul unic de identificare și/sau codul BIC, după caz.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), instituția beneficiarului nu este ținută răspunzătoare pentru ordinele de plată de transfer credit în care numele/denumirea beneficiarului și codul unic de identificare nu identifică aceeași persoană.

(3) La solicitarea instituției plătitorului, instituția beneficiarului depune diligențele necesare pentru recuperarea fondurilor bănești direcționate eronat în contul de plăți al beneficiarului identificat în conformitate cu prevederile alin. (1) și returnează imediat instituției plătitorului orice sumă astfel recuperată.

(4) Instituția beneficiarului poate deduce din suma recuperată, în conformitate cu prevederile alin. (3), cheltuielile efectuate în legătură cu recuperarea fondurilor și cu returnarea acestora.

(5) În cazul în care ordinul de plată de transfer credit primit de Trezoreria Statului în calitate de instituție a beneficiarului identifică beneficiarul atât prin nume/denumire, cât și printr-un cod de identificare fiscală, iar aceste două informații identifică persoane diferite, aceasta va lua în considerare doar codul de identificare fiscală ca element unic de identificare a beneficiarului în vederea creditării contului de plăți al acestuia.

(6) În cazul în care ordinul de plată de transfer credit primit de Trezoreria Statului în calitate de instituție a beneficiarului identifică conținutul economic al operațiunii atât prin explicații, cât și printr-un cod unic de identificare, iar aceste două informații reprezintă informații diferite, aceasta va lua în considerare doar codul unic de identificare ca element unic de identificare a conținutului economic al operațiunii în vederea creditării contului de plăți al beneficiarului.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (5) și (6), Trezoreria Statului nu este ținută răspunzătoare față de beneficiar pentru executarea unui ordin de plată de transfer credit în care numele/denumirea beneficiarului și codul de identificare fiscală nu identifică același beneficiar sau pentru executarea unui ordin de plată de transfer credit în care mențiunile privind conținutul economic al operațiunii și codul unic de identificare nu exprimă același lucru.

(8) Returnarea sumelor dirijate eronat în conturile bugetare deschise la Trezoreria Statului se efectuează potrivit reglementărilor legale în vigoare în domeniul fiscal și bugetar.

Capitolul III

Dispoziții privind plățile prin debitare directă

Articolul 5

(1) Un mandat de debitare directă trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente obligatorii:

- a) identificarea ca mandat de debitare directă;
- b) identificarea plătitorului;
- c) identificarea beneficiarului;
- d) identificarea instituției plătitorului, prin denumire și/sau cod BIC, după caz;
- e) codul unic de identificare alocat contului de plăți care trebuie debitat, deschis de plătitor la instituția plătitorului;
- f) semnăturile persoanelor autorizate;
- g) autorizarea singulară sau permanentă, dar revocabilă, dată de plătitor în vederea debitării contului său de plăți;
- h) indicarea tipului plății (singulară sau recurentă), a opțiunilor legate de sumă (fixă/variabilă) sau precizarea unei limite maxime, dacă este cazul;
- i) orice termeni și/sau condiții suplimentare aplicabile inițierii ordinului de plată de debitare directă, după caz.

(2) Un ordin de plată de debitare directă trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente obligatorii:

- a) identificarea ca ordin de plată de debitare directă;
- b) suma de plată;
- c) identificarea instituției plătitorului, prin denumire și cod BIC, după caz;
- d) identificarea instituției beneficiarului, prin denumire și cod BIC, după caz;
- e) identificarea prin titular și cod unic de identificare a contului de plăți care trebuie debitat;
- f) identificarea prin titular și cod unic de identificare a contului de plăți care trebuie creditat;
- g) elementul/elementele care permite/permit autentificarea beneficiarului de către instituția beneficiarului conform procedurii definite la art. 2 alin. (1) pct. 9.

(3) Un angajament de debitare directă trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- a) o prevedere în care să fie definit scopul acestuia;
- b) o clauză prin care beneficiarul garantează instituției sale faptul că dispune de un mandat valabil pentru fiecare ordin de plată de debitare directă pe care îl va iniția;
- c) o clauză prin care beneficiarul răspunde pentru exactitatea tuturor elementelor conținute de ordinele de plată de debitare directă transmise instituției sale;
- d) o prevedere referitoare la situația în care beneficiarul prevăzut într-un ordin de plată de debitare directă își transferă contul de plăți la o altă instituție sau încetează să utilizeze serviciul de debitare directă, în intervalul de timp dintre momentul inițierii ordinului de plată de debitare directă și momentul formulării unei pretenții ori al returnării/rambursării sumei prevăzute într-un ordin de plată de debitare directă.

Articolul 6

Instituția plătitorului debitează contul de plăți al plătitorului inclusiv pe baza mandatului de debitare directă dat de plătitor și a fondurilor existente în contul de plăți al plătitorului.

Articolul 7

Pentru a acționa ca instituție a plătitorului, o instituție trebuie:

- a) să fi primit un mandat de debitare directă, care să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 5 alin. (1);
- b) să accepte mandatul de debitare directă emis în scris sau transmis prin mijloace electronice.

Articolul 8

Pentru a presta servicii de debitare directă unui beneficiar, instituția beneficiarului trebuie să obțină de la beneficiar un angajament privind debitarea directă.

Articolul 9

(1) Un mandat de debitare directă este revocat sau modificat atunci când instituția plătitorului primește o dispoziție în acest sens.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) va fi acceptată de către instituția plătitorului dacă identifică în mod corect mandatul de debitare directă pe care îl revocă ori modifică.

(3) Dispoziția poate fi transmisă instituției plătitorului în scris sau prin mijloace electronice.

Articolul 10

(1) Un ordin de plată de debitare directă este revocat sau modificat atunci când o dispoziție de revocare sau de modificare dată de beneficiar și a cărei autenticitate a fost verificată prin aplicarea unei proceduri de securitate este primită de instituția beneficiarului în forma și în limitele de timp convenite cu acesta.

(2) Instituția beneficiarului va informa beneficiarul cu privire la limitele de timp stabilite pentru transmiterea ordinelor de plată de debitare directă.

Articolul 11

În cazul în care un plătitor pretinde o rambursare în legătură cu o sumă prevăzută într-un ordin de plată de debitare directă, aceasta va fi soluționată în conformitate cu contractul încheiat între părți și cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Capitolul IV

Sanctiuni și dispoziții finale

Articolul 12

Nerespectarea prevederilor prezentului regulament atrage aplicarea regimului sancționator prevăzut de Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.

Articolul 13

La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul Băncii Naționale României nr. 2/2005 privind ordinul de plată utilizat în operațiuni de transfer-credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 31 martie 2005, și Regulamentul Băncii Naționale României nr. 3/2005 privind debitarea directă executată prin casa de compensare automată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 31 martie 2005.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 11 august 2016.

Nr. 2.